

दुःशासने इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

संजय उवाच दुःशासने तु निहते तव पुत्रा महारथाः ॥ महाक्रोधविषावीराः समरेष्वपलायिनः ॥ १ ॥ दशराजन्महावीर्याभीमं प्राच्छादयन् शरैः ॥ निषंगी
कवचीपाशीदंढधारोधनुर्धरः ॥ २ ॥ अलोलुपः सहः पंडोवातवेगसुवर्चसौ ॥ एते समेत्य सहिता भ्रातृव्यसनकर्षिताः ॥ ३ ॥ भीमसेनं महाबाहुं मार्गणैः समवार
यन् ॥ सवार्यमाणो विशिखैः समन्तात्तैर्महारथैः ॥ ४ ॥ भीमः क्रोधाग्निरक्ताक्षः क्रुद्धः कालइवावभौ ॥ तांस्तु भलैर्महावेगैर्दशभिर्दशभारतान् ॥ ५ ॥ रुक्मांगदा
नूरुक्मपुंखैः पार्थो निन्येयमक्षयं ॥ हतेषु तेषु वीरेषु प्रदुद्राववलंतव ॥ ६ ॥ पश्यतः सूतपुत्रस्य पांडवस्य भयार्दिताः ॥ ततः कर्णो महाराजप्रविवेश महद्भयं ॥ ७ ॥ ह
ृष्ट्वा भीमस्य विक्रान्तमंतकस्य प्रजासिव ॥ तस्य त्वाकारभावज्ञः शल्यः समितिशोभनः ॥ ८ ॥ उवाच वचनं कर्णं प्राप्तकालमरिंदमं ॥ मा व्यथां कुरु राधेय नैवं त्व
य्युपपद्यते ॥ ९ ॥ एते द्रवंति राजानो भीमसेनभयार्दिताः ॥ दुर्योधनश्च समूढो भ्रातृव्यसनकर्षितः ॥ १० ॥ दुःशासनस्य रुधिरेपीयमाने महात्मना ॥ व्यापन्न
चेतसश्चैव शोकोपहतचेतसः ॥ ११ ॥ दुर्योधनमुपासन्ते परिवार्य समन्ततः ॥ रूपप्रभृतयश्चैते हतशेषाः सहोदराः ॥ १२ ॥ पांडवालव्यलक्ष्माश्च धनंजयपुरोगमाः ॥
त्वामेवाभिमुखाः शूरा युद्धाय समुपस्थिताः ॥ १३ ॥ सत्त्वं पुरुषशार्दूलपौरुषेण समास्थितः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य प्रत्युद्याहि धनंजय ॥ १४ ॥ भारो हि धार्तराष्ट्रेण त्व
यि सर्वः समाहितः ॥ तमुद्रह महाबाहो यथा शक्तियथा बलं ॥ १५ ॥ जये स्याद्विपुला कीर्तिध्रुवः स्वर्गः पराजये ॥ वृषसेनश्च राधेयसंक्रुद्धस्तनयस्तव ॥ १६ ॥ त्वयि
मोहं समापन्ने पांडवानभिधावति ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं शल्यस्यामिततेजसः ॥ हृदि चावश्यकं भावं चक्रे युद्धाय सुस्थिरं ॥ १७ ॥ ततः क्रुद्धो वृषसेनो भ्यधावदव
स्थितं प्रमुखे पांडवं तं ॥ वृकोदरं कालमिवात्तदंगदाहस्तं योधयंतं त्वदीयान् ॥ १८ ॥ तमभ्यधावन्नकुलः प्रवीरो रोषादमित्रं प्रतुदन्मृषकैः ॥ कर्णस्य पुत्रं समरे
प्रहृष्टं पुरा जिघांसुर्मघवे वज्रं ॥ १९ ॥ ततो ध्वजं स्फाटिकचित्रकंचुकं चिच्छेद वीरो नकुलः क्षुरेण ॥ कर्णात्मजस्येष्वसनं च चित्रं भलेन जांबूनदचित्रनद्धं ॥ २० ॥
अथान्यदादाय धनुः सशीघ्रं कर्णात्मजः पांडवमभ्यविध्यत् ॥ दिव्यैरस्त्रैरभ्यवर्षच्च सोऽपि कर्णस्य पुत्रो नकुलं कृतास्त्रः ॥ २१ ॥ शराभिघाताच्च रुपाचराजन्स्वयाच
भासास्त्रसमीरणाच्च ॥ जज्वाल कर्णस्य सुतोतिमात्रमिद्धो यथा ज्याहुतिभिर्हुताशः ॥ २२ ॥ कर्णस्य पुत्रो नकुलस्य राजन् सर्वानश्वानक्षिणोदुत्तमास्त्रैः ॥ वनायु
जान्वैनकुलस्य शुभ्रानुदग्रगान्हेमजालावनद्धान् ॥ २३ ॥